

[Fuglsang.]

forbavser mig, at en regering, som i så høj grad støtter sig på fagbevægelsens medlemmer og på folk, som repræsenterer husmandsbevægelsen, kan fremsætte et sådant lovforslag. Det synes mig næsten at være stridende mod naturlovene.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg er i den heldige situation, at jeg kan takke samtlige ordførere for de demokratiske partier for tilslutning til det foreliggende lovforslag. Det er vel ganske naturligt, at man benytter en forhandling om en kornordning som udgangspunkt for betragtninger om landbruget i almindelighed og specielle spørgsmål, der berører landbruget. Jeg synes dog ikke, jeg ved denne lejlighed vil komme særlig ind på det. Det væsentlige for mig i denne forbindelse er, at jeg kan regne med, at bag den kornordning, som nu foreligger, står et enigt landbrug og et enigt folketing; jeg tænker her på de demokratiske partier i tinget.

Der er dog udtalelser, som frister mig til et par bemærkninger. Jeg lyttede med stor interesse til det ærede medlem hr. Sønderups tale, som ganske vist drejede sig om noget andet end kornordningen, men som måske netop derfor er interessant, idet kornordningen ikke er så oplivende et emne. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem fandt anledning til at kritisere et par dagblade for deres udtalelser. Jeg er en flittig læser af dagblade, det skal jeg være, det skal vi næsten alle være, og jeg er i hvert fald nødt til det. Der er meget i de blade, jeg vil ikke sige hver dag, der i og for sig godt kunne irritere mig, men jeg har taget det standpunkt at undlade at lade mig irritere, for hvorfor skal man have sådanne selvpinsler næsten hver eneste dag? Jeg har også for længst opgivet at søge at opdrage nogen som helst blade til noget som helst andet standpunkt. Det anser jeg for lige så håbløst og umuligt, som hvis de pågældende blade ville forsøge at opdrage det ærede medlem hr. Sønderup eller mig, og så er der ikke store muligheder.

Jeg vil gerne have, at man forstår mine udtalelser derhen, at jeg langtfra tiltræder, hvad blade af den ene eller anden art skriver om landbruget, men der er så mange andre

ting, som andre blade skriver, også blade, der tilhører det ærede medlems parti, som i så høj grad godt kunne friste mig til modsigelse og til at udtale forargelse også fra denne talerstol. Det undlader jeg altså som noget nytteløst. Hvorfor anvende tiden til noget, vi alligevel ikke kan få noget ud af?

Det ærede medlem hr. H. C. Toft var ligesom flere andre talere, bl. a. det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Kirkegaard, inde på, at kornloven ikke havde virket regulerende på svineproduktionen. Det er for så vidt rigtigt, som de absolutte tal for svineproduktionen viser, at vi aldrig har haft så stor en produktion som den, vi havde sidste år, og vel aldrig har haft så stor en produktion som den, det tegner til i indeværende år. Ser vi så på de priser, som de er udbragt til, i hvert fald i den sidste tid, er der også almindelig enighed om, at det er en fordel for landbruget og for landet, at vi har den store produktion. Om det er det på længere sigt, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg ved ikke, om vi er på vej ind i en overproduktion. Det er min opfattelse, at de priser, der i dag afregnes til landmanden, og dette er henvendt til det ærede medlem hr. H. C. Toft, nøje svarer til de priser, som vi opnår andre steder, og at de i hvert fald ikke ligger over priserne på baconmarkedet i vort hovedmarked, England, med de seneste prisstigninger, der har fundet sted.

Den regulering, der finder sted, sker udelukkende på slagteriernes ansvar, og sådan skal det være, og hvad mit eget standpunkt angår, tror jeg altid, det er klogt, at store handels- og salgsorganisationer opsamler en vis reserve. Jeg tror ikke, det er økonomisk fornuftigt, og jeg tror ikke, det er i landbrugets interesse at møde vanskelige situationer uden at have en vis reserve. Jeg mener derfor, det er klog politik, når tiderne er til det, at søge at opsamle en sådan reserve.

Det er rigtigt, at der er sket en ændring af den såkaldte skalapris, d. v. s. noteringen på førsteklases bacon sat i forhold til foderstofpriserne. Det udelukker ikke, at de stadig kan virke som en regulator på svineproduktionen, og i hvert fald betyder de en sikkerhed for den svineproducerende del af landbruget, og det er den store part,